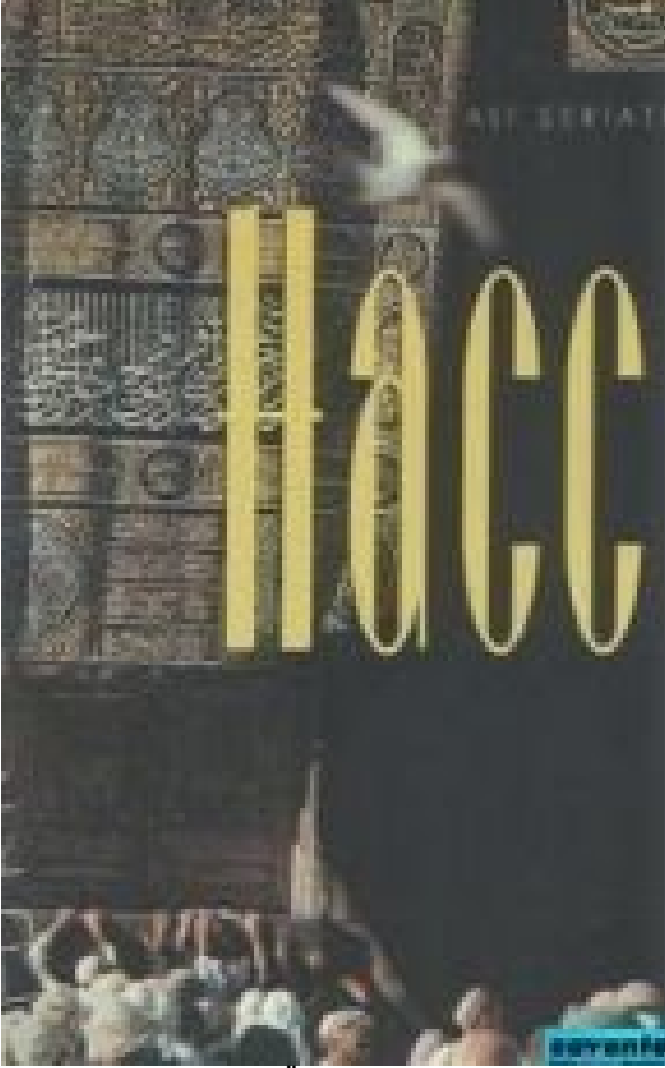

Ölüm ve Hacc üzerine

Administrator tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Mayıs 2012 14:32 - Son Güncelleme Perşembe, 10 Mayıs 2012 19:47

Selim Çürükkaya / Üç mayıs günü sabahın erken saatlerinde kalktım, duş aldım, traş oldum, giyindim, hastahanedeki terminim vardı. Böbreğimdeki taşları aldirtacaktım. Saat dokuzda bekleme odasından bir hemşire beni aldı, başka bir odada önüme sürülen kağıtları imzaladım. Önüme düşen hemşireyi takip ederek bir kabine girdim, Bana rehberlik yapan hemşire beyaz bir ihram uzattı, **"sana ait olan her şeyi çıkar, şu plastik torbanın içine koy, üzerinde sadece ihram olsun"** dedi. Kabinin giriş ve çıkış kapılarını kapattım, hemşirenin dediklerini yaptım, üzerimdeki ihrama ve kendime bakarken bir gün önce okuyup bitirdiğim İranlı Filozof Ali Şeriatî'nin **'Hacc'** adlı kitabında anlattıklarını hatırladım. Şöyle yazmıştı Şeriatî : 'Artık elbiselerini değiştirmelisin. Elbise! O seni, senin insanlığını kendi içine alıp sarmıştır, örtmüştür. Elbise insanı giyer. Bir de insan elbiseyi giyer derler, ne büyük bir yalan. Elbiseyle, insanın insan olma özelliği gizlenir. Kurt, tilki, fare veya koyun elbiseleri içinde kendini gösterir. Elbise bir kandırmacıdır, gizlemedir, yani **"küfr"** dür. Hakikattin küfre bürünmesidir, elbise.....

Elbise bir göstergedir, hicaptır, işarettir, semboldür, rütbedir, ünvanıdır, ayrıcalıklı olmaktır. Elbisenin renginin, biçiminin ve modelinin tek bir anlamı vardır:

BEN!

Ölüm ve Hacc üzerine

Administrator tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Mayıs 2012 14:32 - Son Güncelleme Perşembe, 10 Mayıs 2012 19:47

“**Ben**”

demek

“**sen**”

demektir,

“**siz**”

veya “

biz”

değil.! “Üstünlük”tür,

“**ayrıcalık**”

tır”, yani

“**sınır**”

dır,

“**tefrika**

”dır. Bu

“**ben**

”, soy soptur, ırktır, sınıftır, grupçuluktur, sūlaledir, rütbedir, makamdır, değerdir, kişidir, ama

“**insan**”

değildir.....

Kefen giy, bütün renklerden sıyrıl.

Beyaz giy, beyaz ol. Her kesin giydiği rengi giy. Kabuk değiştiren yılan gibi “

ben”

olmaktan çık ve

“**insanlar**”

ol.

Zerrelerle karışmış bir zerre ol, denizde kaybolmuş bir damla ol.

“**Miada gelmiş kişi değil, Mikat’a gelmiş tütsü ol!**” “**Kendi yokluğunu hisseden bir beden ol, yada kendi bedenini hisseden yokluk ol!**”

“**Ölmeden önce öl**”

Hayat elbisenden sıyrıl, ölüm elbisesini giy.

Burası Mikat’tır.

Kim olursan ol, hayatın sana giydirdiği modelleri, renkleri,işaretleri, süsleri ve seni bir kurt, tilki fare veya koyun gösteren şeyi Mikat’ta çıkar at, insan ol.

İlk başta olduğun gibi, tek bir bedenken olduğun gibi:

Ölüm ve Hacc üzerine

Administrator tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Mayıs 2012 14:32 - Son Güncelleme Perşembe, 10 Mayıs 2012 19:47

Adem!

Yine en son olacağın gibi tek bir beden ol:

Ölüm!

□

İki parçalı tek elbise giy: Birisi omuza, diğeri bele. Tek renk, beyaz, dikişsiz, modelsiz, renksiz, simbolsüz...

“Sen”

olduğunu gösteren hiç bir işareti bulunmayan,

“başkası”

olduğunu da göstermeyen bir şey giy.

Ben bunları düşünürken hemşire kabinin kapısını tıklayarak çıkmamı istedi. Kapıyı açıp odaya girdiğimde , beyazlara bürünmüş, sarı saçlı, ay yüzlü bir melek beni karşıladı. Elinde küçük bir kâse vardı, bana uzattı, kâsenin içinde küçük bir hap vardı, su ile içmemi istedi. Burada emre itiraz yoktu. İçtim, beni beyaz çarçafı bir yatağın üzerine yatırdı. Yatağım gitmeye başladı.. Başımın üzerinden ışklar, yanımdan beyaz melekler, selam vermeden geçiyordu.... Yatağın üzerinden alındığımı, kolumdaki acıyı hissettiğimi hatırlıyorum ve Ölmüştüm....

Gözlerimi açtığımda milyonlarca kişi ile birlikte yürüyordum. Herkesin üzerinde beyaz bir bez vardı, benim ki gibi. Yürümüyordum da sanki beyaz bir denizde yüzüyordum. Şaşıtm kaldım. Yanımdakinin omuzuna dokundum. Sen kimsin dedim.

“Ali Şeriatî”

cevabını verdi. Burası neresidir? Dediğimde

“Hacc “

diye cevabını verdi. Peki Hacc nedir deyince, bana ters baktı: ‘Hacc

“İnsanın yaratılışının”

tiyatrosudur,

“İslam mektebi”

sahnenin göstergesidir. Bu sahnenin yönetmeni Allah, lisanıysa harekettir.

Asli karakterler: Adem, İbrahim, Hacer ve İblis

Sahneler Harem, Mescid- i Haram, Sa’y alanı , Arafat, Meşa’ar ve Mina.

Semboller: Kabe, Safa, Merve, gündüz gece, gün doğumu, gün batımı, kurban.

Oyuncular?

Şaşırtıcı!

Yalnızca bir kişi; sen!

Ölüm ve Hacc üzerine

Administrator tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Mayıs 2012 14:32 - Son Güncelleme Perşembe, 10 Mayıs 2012 19:47

Kim olursan ol, kadın, erkek, genç, yaşlı, kara- beyaz. Bu sahneye katıldığına göre, baş rol senin”

Ali Şeriatî kendi kendine konuşup giderken ben nerede olduğumu anladığımdan, onun anlattıklarından da etkilenerek Dünya da öğrendiklerimi hatırlamaya çalıştım:

Mekke den Araf'a gidersen, orada Adem rolündesin veya Hevva. Cennette ya şeytan seni kandırmıştı, Allahın koyduğu yasağı çiğnemişsin, yada Hevva ya uyup suç işlemişsin ve atılmışsın cennetten. Havva isen şeytana uyduğundan, Adem isen Hevvanın dediklerini yaptığındandır atılman. Bu yer yüzünde tek başınasın, yanındaki Hevva' yı- Ademi dahi tanıyorsun.. Şeytan'ın- Hevva nın, kurbanısın, doğanın mahkûmusun.

Mekke' ye doğru inince İbrahim veya Hacer rolüne bürünürsün. İbrahim yüz yaşlarında bir yaşlı ihtiyar, feleğin çemberinden geçmiş, Babil' den göçmüş, Urfa'ya yerleşmiş, Put yontucusu Azer'in evinde büyümüş, putları kırmış, Nemrut' a karşı gelmiş, mancınıkla ateşin içine atılmış, ateşi su, odunları balık yapmış, öylece kurtulmuş. Kavminin kurtarıcısı, yol göstericisi İbrahim Nemrut'un zulmünden mi, kavminin baskısından mı kaçtı Arap çöllerine bilemez? Bilinen bir gerçek var ki; İbrahim'in eşi Sara, kısır olduğundan ona bir evlat veremedi. İbrahim Habeşli köle Hacer ile yattı ve Hacer İsmail'i doğurdu...

Ve sen ey Haccı Kabeye yaklaştığında bu kez Hacer rolündesin. Habeş'li güzel genç bir kölesin. Ünlü, kavminin kurtarıcısı ve yol göstericisi, put kırıcısı, isyankar İbrahim sana bir teklifte bulunmuş, teklifini red edememiş, ondan hamile kalmış ve İsmail'i doğurmuşsun. İbrahim'in yahudi kavmi seni kabul etmemiş ve lanetlenmişsin. Senin ve İbrahim'in üzerindeki baskı öylesine çoğalmış ki; artık tahamül edememiş, bebek İsmail'i kucağına alarak kendini çöle, vadiye vurmuşsun. İbrahim Nemrut'u yenebilmiş, ama kendi kavminin kurallarını değiştirememişti. Sen Hacer, susuz olan çocuğuna vadide su aramıştın, ama hiç bir yerde bulamamıştın, geri bebeğinin yanına döndüğünde onun tupağı altında su bulmuş, İbrahim' e haber salmıştın.

İbrahim senin için kavmini terk etti Hacer. Ama kavminin baskısından bir türlü kurtulamadı. Kurtarıcı, putkırıcı, rehber, yol gösterenken, kavmi tarafından yalnızlığa terk edildi. Alçak, ihanetçi, lanetli ilan edildi. İbrahim bu söylenenlere daha fazla dayanmadı, seni bırakmaya ve İsmail'i kesmeye karar verdi. Tam bıçağı oğlunun şah damarına atacağı anda, Allah'ı yardımına koştı, İsmail'i kurtardı. Seni Allah'a en yakın kadın yaptı, kavmi tarafından lanetlenme noktasına gelen İbrahim'i Peygamberlerin babası mertebesine yükseltti. Ve baba İbrahim ile oğul İsmail elele vererek Kabe' yi, yani Allah'ın evini inşaa ettiler.

Şimdi milyonlar onların inşaa ettiği yapının etrafında dönüyorlar. Ve Adem ile Hevva' yı kandırıp cennet' ten attığı için Şeytan'ı taşlamaya gidiyorlar. İsmail'i keskin bıçağın altından kurtardığı için koyunları kesiyorlar. Bana göre Allahın senarist olduğu Tiyatronun aslında baş kahraman oyuncusu iki kadındır. Hevva ile Hacer. Hevva Adem'i, kandırmasaydı, Hacer de yaşlı İbrahim'e yanaşmasaydı bu gün ne Mekke olurdu, nede onun etrafında figüran olarak dolanan

Ölüm ve Hacc üzerine

Administrator tarafından yazıldı.

Pazartesi, 07 Mayıs 2012 14:32 - Son Güncelleme Perşembe, 10 Mayıs 2012 19:47

milyonlarca Haccı!

Başımdaki ışıkları fark ettim, tekerlekli bir yatakla uzunca bir koridordan götürülüyordum, sarhoştum başım, yarı bu dünya, yarı öteki dünyada gibiydim. Hastahanenin odasına getirildiğimde ise; gördüklerimin tümünün Ali Şeriatî'nin okuduğu "

Hacc"

adlı eserinin bir tezahüründen ibaret olduğunu anlamış oldum.